

عنوان مقاله:

نقش باورهای هوشی بر سازگاری تحصیلی با نقش واسطه ای خودکارآمدی دانش آموزان

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

عباس حسین نژاد - کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار پایه ششم ابتدایی، هرمزگان، بندرعباس

ندا جعفری حاجی آبادی - کارشناسی آموزش ابتدایی، آموزگار پایه ششم ابتدایی، هرمزگان، بندرعباس

خلاصه مقاله:

نتایج فعالیت های تحصیلی همواره به عنوان یکی از مهمترین عوامل برای پیش بینی موفقیت های آینده محسوب می شود و موفقیت درآموزش تحصیلی، پایه ای جهت ورود موفق به جامعه می باشد. بخشی از عوامل تاثیرگذار در سازگاری تحصیلی را مورد بررسی قرار داده اند. اما تعدادی از این عوامل که به نظر نسبتاً جدید می رسد و ممکن است در پیشرفت تحصیلی موثر باشند، خودکارآمدی، باورهای هوشی است. باورهای خودکارآمدی پایه اصلی و محورانگیزه انسان محسوب می شوند و به میزان بهره مندی افراد از این باورها، احتمال موفقیت آن ها را در انجام کارها بالا می برد. نظریه ضمنی هوش و باورهای خودکارآمدی به عنوان یک مهارت قابل افزایش و مولفه ای که بافت و تربیت در آن تاثیرگذار است در نظر گرفته می شود. به نظر می رسد که وجود توانمندی های چون خودکارآمدی و باورهای هوشی ممکن است در ظهور و بروز استعدادها و موفقیت و پیشرفت تحصیلی تاثیرگذار باشد. می توان با آموزش این توانایی ها، احتمال تحقق غایت های آموزشی و پرورشی را افزایش داد. هدف تحقیق هدف بررسی نقش باورهای هوشی بر سازگاری تحصیلی با نقش واسطه ای خودکارآمدی دانش آموزان است. جامعه ی آماری مورد مطالعه ی این پژوهش، کلیه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر بندرعباس می باشد. روش نمونه گیری طبقه ای نسبی استفاده شده است و از طریق جدول کرجسی و مورگان حجم نمونه ۳۶۱ نفر انتخاب شد. ابزارهای این پژوهش شامل پرسشنامه خودکارآمدی، باورهای هوشی، سازگاری تحصیلی می باشد. برای روش تجزیه و تحلیل داده ها از روش مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. در این تحقیق تاثیر خودکارآمدی بر سازگاری تحصیلی مورد تایید قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، باورهای هوشی، سازگاری تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1843990>

